ga ta ees käja; agga Jakob ei tahtnud tedda mitte kauaks uskuda, ja pallus sepärrast wägga wasto, ja ütles: Mo Issand teab, et need Lapsed on wäetimad, ja et mul immetajad Lehmad ja Puddo-Lojuksed Kaela peäl on; kui neid üks ainus Pääw lialt aetakse, siis woib keik se Karri ärrasurra. Mo Issand mingo agga omma Sullase eli; ja minna tahhan omma Joudo mööda tasa järrele ajada, nenda kui Karri jouab käia, ja need wäelimad Lapsed ka, senni kui ma tullen omma Issanda jure Seiri-Male. Esaw ütles: Ma tahhan siis sinno jure jätta monned sest Rahwast, mis minno kasas on; agga Jakob ütles: Mis tarwis sedda, kui ma agga Armo leian mo Issanda Meleſt!

§. 219. Esaw pöras siis selsammal Päwal omma Teed taggasi jälle, senni kui ta sai Seiri-Male, mis pärrast sedda Edomi-Ma nimmetadi, ja temma Suggulõssa hüti Edomi-Rahwas, sepärrast et Esawit ennast olli hakkatud Edomiks nimmetama, siis kui ta küssis Jakobbilt rüpada sest punnasest, sest punnasest —, kui ta omma esimesse Sündimisse-Õigust temmale müüs (§. 153.) ja nnane on Ebrea-Keeli Edom.

§. 220. Jakok ei töttand koggoniſt Esawi järrele, ja ei sanud ehk ke gel omma Ello-Ajal mitte Seiri-Male; ta läks Pnueliſt (§. 214.) nattoke Maad agga eddasi esimest Puhko, seäl leidis ta head Karja-Maad, ja ehhitas ennesele Hone senna, ja omma Weistele teggi ta Majad, ja panni selle Paiga Nimmi Sükkot. Kui ta seäl Tük Aega sai ellanud, siis tulli temma ülle Jordani-Jõe (§. 210.) keske Kanaani-Ma siisse